

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza” Sp. z o. odp. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 3-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100%, więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XV.

NOWEMIASTO-POMORZE, WTOREK, DNIA 7 MAJA 1935

L — Nr. 54

Dobrze, że choć teraz przynajmniej Niemcy otworzyły Anglii oczy.

Jesteśmy świadkami wielkiego **zaniepokojenia** opinii publicznej Anglii gwałtownymi zbrojeniami morskimi i powietrznymi hitlerowskich Niemiec.

W Anglii wprost zawrzało oburzeniem jak w ulu. I to **dopiero teraz**. Aż dotąd bowiem Anglicy stale, nawet po brutalnym złamaniu przez Niemcy Traktatu Wersalskiego, zachowywali jakiś dziwny spokój. Dopiero obecnie, gdy się przekonali niezbitnie o ogromnych zbrojeniach niemieckich w dziedzinie lotniczej i o wielkim planie dobrojnym na morzu, odrazu strach ich obsiadł. Ten niepokój Anglii jest z jednej strony zrozumiały, jako że zbrojenia te zagrażają bezpośrednio jej bezpieczeństwu, ale z drugiej strony jest on zupełnie zasłużony. Jeżeli Niemcy zaledwie w kilkanaście lat po tak strasznej przegranej stały się znów postrachem wojennym dla całej Europy, to w tem **lwia część winy** leży właśnie po stronie Anglii, jej dziwnie ustępliwej, ba, **favoryzującej** wprost Niemcy polityki. Już na konferencji paryskiej przedstawiciel Anglii, osławiony Lord George, **zabiegał najusilniej** o jak **najłagodniejsze warunki** pokojowe dla Niemiec. Tak samo później polityka angielska szła nieustannie po linii **ustępliwości i zyczliwości** dla Niemiec. Anglia przedewszystkiem zabiegała o wprowadzenie Niemiec do Ligi Narodów i o przyznanie im od razu stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów, o **obniżenie** wysokości opłat reparacyjnych, o przedwczesne **opróźnienie** okupowanej Nadrenji. Wpływowe pisma angielskie i rozmaici angielscy mężowie stanu swemi wynurzeniami co do niemieckich granic na wschodzie **ośmielali Niemców** do ich rewizjonistycznych zakusów. Polityka angielska pod tym względem kierowała się jakąś dziwną **krótkowzroczą polityką** samolubną. Bojąc się bowiem przewagi wojskowej Francji na kontynencie Europy, chciała dla jej **zrównoważenia** widzieć Niemcy dostatecznie silnymi. Sama natomiast uważała się za dostatecznie zabezpieczoną przed nimi po **zniszczeniu** niemieckiej potęgi morskiej. Tymczasem stało się tak, że Niemcy na skutek tej zaślepionej pobłażliwości dla nich ze strony angielskiej polityki dziś już osiągnęły taki stopień uzbrojenia, że **nietylko** na kontynencie zagrażają pokojowi świata, ale i na morzu i w powietrzu stanowią poważne **niebezpieczeństwo** dla Anglii. **Teraz dopiero Anglia widzi swój błąd** i jego następstwa i bije na alarm i na gwałt się również zbroi. Do tego atoli nigdy nie **byłoby doszło**, gdyby Anglia w swej polityce była się kierowała rozsądkiem, **solidarnością** wobec swych sprzymierzeńców, a nie **krótkowzroczym egoizmem** i uczuciami **zdrości** w stosunku do tych, z którymi **ramię przy ramieniu** we wojnie światowej walczyła nad złamaniem niemieckiej militarnej przewagi w świecie. Załować nie ma za co Anglii z powodu **niepokoju**, który dziś przeżywa i **zawodu** niedzięczności, który ją spotkał ze strony tych, którym tak niebacznie sprzyjała. Owszem, **dobrze się stało**, że choć teraz przynajmniej Niemcy same jej na gwałt otworzyły oczy na to, co jej z ich strony zagraża.

W Anglii ogromne oburzenie z powodu zbrojeń Niemiec.

London. Cała prasa angielska z **ogromnym oburzeniem** zwraca się przeciwko Niemcom z powodu wiadomości o postanowieniu Niemiec budowy 12 łodzi podwodnych. To nowe podeptanie Traktatu Wersalskiego **wywoła zapewne energiczne kroki** ze strony rządu angielskiego, ponieważ **zbrojenia** niemieckie na morzu i w **powietrzu** godzą bezpośrednio w stronę Anglii.

Wiadomość o postanowieniu budowy niemieckiej floty podwodnej zbiegła się z rewelacjami „Poeple” i „Sunday Express” o **niemieckim pro-**

gramie morskim. Mianowicie Niemcy w czasie mających odbyć się za 10 dni rokowań angielsko-niemieckich mają przedłożyć program, **żądający 5 pancerników-dreadnoughtów, 16 krążowników, 50 kontrtorpedowców i 50 łodzi podwodnych.**

W odpowiedzi na zbrojenia niemieckie **angielska opinia publiczna domaga się** od rządu **budowy 500 nowych samolotów**, o szybkości prawie 300 mil na godz., w tem 100 bombowych, mogących zabrać po 2 tonny bomb. Pisma podkreślają, że **już obecnie Niemcy w powietrzu są dwa i pół razy silniejsze od Anglii**, a za 2 lata będą już posiadać flotę powietrzną, **czterokrotnie przewyższającą siły angielskie.**

Gdańsk zdewaluował guldena o 42 i pół procent.

Gdańsk. W ciągu nocnego posiedz. z 1. na 2. maja senat gdański uchwalił wydać pięć rozporządzeń celem przeprow. dewaluacji guldena gdańskiego. Są to: 1) Ustawa monetarna, 2) Ustawa o banku emisyjnym, 3) Nominacja komisarza państwowego dla czuwania nad kształtowaniem cen, 4) Ustawa o sklepach, 5. Rozporządzenie o zniesieniu istniejących dotychczas w Gdańsku ograniczeń, dotyczących zakupu t. zw. Registermarken.

O dewaluacji guldena gdańskiego podają następujące szczegóły:

Wartość guldena gdańskiego obniżona została o 42,37 procent, to znaczy, że zrównano go z kursem złotego. Wartość jednego kilograma czystego złota oznaczono na 5.924.44 guldenów.

Po dewaluacji kursy walut obcych będą się kształtować mniej więcej w sposób następujący: **100 guldenów — 100 złotych, 100 marek niem. — 212.345 guldenów, 100 franków szw. — 172 guldeny, 100 guldenów holenderskich — 358,31 guldenów gdańskich.**

Nowy gulden został w ten sposób parytetowo całkowicie **zrównany ze złotym** i wszedł więc niejako do polskiego systemu walutowego — co pod pewnym względem ułatwi handel polsko-gdański i polsko-gdańską współpracę gospodarczą. Dewaloryzując guldena gdańskiego należałoby więc — gdyby w grę wchodziły tylko względy polityczno-gospodarcze — **powitać z zadowoleniem.**

Ale wiemy doskonale, że do ściślejszej współpracy gospodarczej trzeba dobrej woli ze strony Gdańska a tej dobrej woli dotychczas nie widać po stronie Gdańska.

Obok korzyści na długą metę, niewątpliwie złączonych z faktem walutowego zbliżenia się Gdańska do Polski, trzeba uwzględnić także i **poważne zaburzenia**, wynikające z **nagłej zmiany parytetu w Gdańsku.**

Na krótszą metę trzeba się liczyć z poważnymi trudnościami, wynikającymi z faktu — **dumpingu walutowego** Gdańska. Celno-handlowo Gdańsk z Polską stanowią naczynia połączone. Tymczasem w tych naczyniach połączonych poziom cen towarów i usług Gdańska zostaje nagle obniżony o 42 proc.

Wynikają z tego zaburzenia i **trudności wcale poważne**, jeśli się uwzględni rolę Gdańska w handlu polskim.

Weźmy tylko Gdańsk i Gdynię. **Gdańsk góruje nad Gdynią całym swym wielkim aparatem kupieckim i rozdzielczym.**

Obecnie opłaty portowe Gdańska uległy **generalnej obniżce o 42 proc.** Jakiej woli następstwa tego faktu dla portu gdyńskiego?

Obniżenie dewaluacyjne opłat portowych w Gdańsku może się okazać **bardzo poważną konkurencją dla Gdyni i osłabić jej zdolność rozwojową na przyszłość.** Dodajmy do tego i obniżenie płac robotników portowych w Gdańsku o 42 proc. Dlatego niewątpliwie sprawa opłat portowych Gdańska i Gdyni wymagać teraz będzie nowego uregulowania.

Oto pierwsze uwagi i spostrzeżenia, jakie nasuwają się przy wiadomościach o dewaluacji guldena, które niewątpliwie jest **poważnym wydarzeniem** także dla polskiego życia gospodarczego.

Odezwa Senatu.

Senat gdański usiłuje winę za dewaluację zrzucić na „pewne elementy”.

Wyjaśniając jej motywy, Senat wydał odezwę do ludności, w której na wstępie skarży się, że już „od dłuższego czasu **pewne elementy** agitacji „niektóre wystraszone elementy, w większości wypadków niesumienne i kierujące się złą wolą”, starały się w ostatnich dniach coraz szybciej wycyfywać swe oszczędności z kas i banków i zmieniać je na złoto lub waluty obce.

„Wskutek tych zdradzieckich zabiegów — głosi dalej odezwa — gulden gdański, mimo wielkich ofiar, od dłuższego czasu **ponoszonych przez cały naród niemiecki**, w końcu istotnie znalazł się w niebezpieczeństwie, skoro nie można było **wskutek istniejących umów** obronić go przez wprowadzenie przymusowej gospodarki dewizowej. W celu zapobieżenia rozwojowi wypadków, w szczególności zagrażających istnieniu niemieckiego Gdańska, Senat zaczął temu przeciwdziałać i po dojrzałym namyśle, idąc za przykładem szeregu państw, ustanowił nową wartość guldena na stałym poziomie złota”.

Nastrój Gdańszczan po dewaluacji.

Gdańsk. O dewaluacji guldena ludność gdańska dowiedziała się zrana z plakatów, rozlepionych w mieście, a zawierających odezwę senatu. Ludność ogarnął **nastrój paniki**. Posiadający w domu jakąś gotówkę urządzili szturm na sklepy, obawiając się zwyczajnie cen towarów. O godz. 1-ej z polecenia władz wszystkie sklepy z wyjątkiem sklepów spożywczych zostały zamknięte. Banki zawiesiły obroty guldenami, przenosząc całą swoją pracę na tranzakcje złotowe. Część gdańskich kupców, która na czas jeszcze dowiedziała się o zamierzonej dewaluacji, w ciągu dnia wczorajszego zdołała poważne sumy guldenów wymienić na walutę polską w Gdyni oraz w sąsiednich miejscowościach polskich. Ludność Gdańska w dyskusjach na temat nowej sytuacji stwierdza, że **klucz zagadnienia** leży w pytaniu, czy senatowi gdańskiemu uda się **uniemożliwić** zwyczajnie cen.

Porozumienie francusko-sowieckie.

Uroczyste podpisanie paktu wzajemnej pomocy odbędzie się 12 maja w Moskwie.

Już od miesięcy ciągnęły się pertraktacje celem zawarcia porozumienia między Francją a Sowietami — napotykać na coraz to nowe trudności. Kiedy się już zdawało, że wszystkie przeszkody zostały usunięte, umówione warunki napotkały na ostre sprzeciw we francuskiej radzie ministrów. Mówią, że główny szkopuł stanowiła przyrzeczona Sowietom pożyczka w kwocie 4 miljardy franków na rozbudowę kolei.

Ostatnio rozeszła się w kołach politycznych wieść, iż porozumienie francusko-sowieckie wreszcie osiągnięto. Pakt wzajemnej pomocy został w czwartek wieczorem w Paryżu podpisany, zaś oficjalne podpisanie paktu ma nastąpić 12 maja w Moskwie.

Prasa francuska pisze, że **pakt francusko-sowiecki nie naruszy traktatu polsko-francuskiego**, którego utrzymanie wymieniono wyraźnie w dodanym do paktu **prokolo.**

Według „Tempsa” nowy układ francusko-sowiecki nie będzie sojuszem wojskowym. Wraz z układem francusko-włoskim i francusko-angielskim będzie on elementem systemu bezpieczeństwa, który ma Europę uchronić od wojny.

Min. Laval przyjechał ma do Warszawy w dniu 8 maja. Stąd prosto uda się do Moskwy na uroczystość podpisania paktu.

Zakończenie uroczystości w Lourdes.

„Szturm błagalny do nieba o pokój dla świata”. — Modlitwa Ojca św.

Lourdes. Z soboty na niedzielę przez noc całą odprawiali się w Lourdes Msze św., dziesiątki tysięcy ludzi na klęczkach trwało na adoracji Najśw. Sakramentu, kapłani z ambon odmawiali modlitwy jubileuszowe kolejno we wszystkich językach, nawet po hindusku. Msze św. dla Polaków celebrował J. E. Ks. Biskup Przeździecki.

Legat papieski, kardynał Pacelli, przyjmując w sobotę dziennikarzy, zaakcentował wyjątkowy w dziedzinie Kościoła charakter uroczystości w Lourdes i scharakteryzował je jako „szturm błagalny do nieba o pokój dla świata”.

W niedzielę odbyło się uroczyste nabożeństwo oraz procesja eucharystyczna, prowadzona przez legata papieskiego, kardynała Pacelliego. W procesji wzięło udział zgórą 300 tysięcy osób. O godzinie 16,30 Ojciec św. nadał drogą radiową z Watykanu specjalne błogosławieństwo apostołskie, które przekazane zostało za pośrednictwem megafonów. Powracając z procesji pielgrzymkę z Polski z narodowym sztandarem na czele witano niezwykle gorąco i owacyjnie.

Po dzieciach i niewiastach potężny głos błagalnej modlitwy o pokój wzniesi w niedzielę, ostatni dzień uroczystości zamknięcia Roku Jubileuszowego w Lourdes, mężczyźni. Niezliczone szeregi pielgrzymów z całego świata powiększyły w dniu tym jeszcze tłumy ludności okolicznej. Zrana nabożeństwo uroczyste odprawił kardynał Verdier, arcybiskup Paryża, po południu zaś o godz. 15 pontyfikalną Mszę św. zamknięcia Jubileuszu — legat papieski kardynał Pacelli. Bezpośrednio po nabożeństwie z głosników, gesto rozmieszczonych dokoła Groty, rozległy się słowa Namiestnika Chrystusowego, których tłumy wysłuchały ze łzami w oczach, klęcząc w czasie słów błogosławieństwa.

„Bracia, synowie Nasi najukochańsi — brzmiały słowa Ojca św. — wnieśmy wspólną modlitwę do wspólnej Matki naszej!” Poczem rozległy się słowa modlitwy:

„Niepokalana Królowo Pokoju! Okaż nam swe miłosierdzie! Niepokalana Królowo Pokoju, módl się za nami! O Matko Łaskawości i Miłosierdzia, któraś towarzyszyła Synowi Twemu Najśłodszemu, gdy na ołtarzu krzyża dopełniała się zbawienie rodzaju ludzkiego, która, będąc Współodkupicielką, uczestniczyła w Jego cierpieniach i która tu z Twoją świętą Grotą raczysz błogosławieć tyra biskupom,

kapłanom i całemu światu katolickiemu, odnawiającemu w czasie tego szczególnie świętego triumfu Ołtarz Krzyża, tak przez wspomnienie wdzięcznym sercem Twoich łaskawych i błogosławionych Objawień, jak i przez akty dziękczynienia wobec Boga za szczęśliwe ukończenie świętego Roku Odkupienia, zachowaj w nas i pomóż nam codziennie owoce Odkupienia i Twoich Boleści. Matko wszystkich ufających w Ciebie, którzy trwają w czystości obyczajów, w poczuciu godności życia, w jedności umysłów i zgodzie serc, uczyni pokój między narodami, abyśmy mogli wreszcie korzystać bez przeszkód z darów tego pokoju. Amen.”

Wspaniały przebieg uroczystości zakończenia Roku Jubileuszowego na Jasnej Górze.

Częstochowa. Niezwykle podniosłe przeżywała Częstochowa chwile w dniach zakończenia Roku Jubileuszowego od 25—28 kwietnia rb.

Przez pełne trzy dni i noce adoracje obok licznych rzesz ludu odbywały różne organizacje katolickie i zakony, za dnia żeńskie, w ciągu nocy męskie. W godzinach o 24, 2, 4 i 6 odprawiane były Msze św.

W piątek i sobotę o godz. 10,30 odprawione były uroczyste sumy, wieczorem zaś o godz. 7 nabożeństwa do Serca Jezusowego i te złączone były z procesją eucharystyczną po wałach. Obie procesje prowadził ks. prał. A. Zimniak, wikariusz generalny. Wśród duchowieństwa znajdował się i Ks. Biskup Kubina. W czasie głównych nabożeństw wygłoszono cykl kazań, omawiających stosunek Chrystusa do dziecka, młodzieńca, kobiety, mężczyzny, rodziny i Kościoła.

Najważniejszy punkt osiągnęły uroczystości w niedzielę. Dnia tego o godz. 11 wielką procesję z Bazyliki na szczyt celebrował Ks. Biskup Dr. T. Kubina, poczem na Szczęściu odbyła się suma pontyfikalna z głębokim i pięknym kazaniem ks. prałata Wróblewskiego na temat: „Chrystus, a Kościół”. Po sumie, której wysłuchało około 50 tys. osób i około 70 księży, duchowieństwo odśpiewało hymn „Te Deum”, w czasie którego błogosławieństwa Najśw. Sakramentem udzielił Dostojny Celebrans.

Po przeniesieniu Najśw. Sakramentu do Bazyliki gorące przemówienie do zebranych wygłosił Ks. Biskup Kubina. Na zakończenie odśpiewano hymn „Boże, coś Polskę”. Udział wiernych był ogromny.

Wielki odpust jubileuszowy.

Gniezno. Odpust św. Wołciecha, połączony z uroczystym zakończeniem Roku Jubileuszowego, zgromadził w

Gnieźnie do 30.000 pątników. Na odpust przybyli księża biskupi: Okoniewski, Dominik i Dymek. Wystawiono 11 bram triumfalnych. Najwznioślejszą chwilą uroczystości było wyniesienie ze skarbcza katedry relikwii św. Wojciecha. Po niesporach przeszła przez ulice miasta procesja z relikwiami Świętego z udziałem 4 biskupów, przedstawicieli władz i tłumów wiernych on.

Nadzwyczaj podniosłe kazanie wygłosił Ks. Biskup Lau-bitz. Między innymi powiedział:

„My nie istniejemy od wczoraj i nie zawdzięczamy swego bytu przygodnym traktatom, ale jesteśmy starym chrześcijańskim narodem, który coś znaczył w przeszłości i ma — jeśli z Bogiem do swoich przeznaczeń pójdzie, apostołską w przyszłości misję do spełnienia, jako ognisko chrześcijańskiej wiary, płonące między bezbożnictwem z jednej, a pogaństwem z drugiej strony”.

W 14-tą rocznicę trzeciego powstania śląskiego.

Mińło 14 lat od chwili, gdy jedna z najwierniejszych ideałowi wolności i najbardziej polskich dzielnic Rzeczypospolitej, Górny Śląsk, po raz trzeci chwycił za broń, ażeby po raz trzeci zmanifestować przed całym światem swą polskość i swą chęć przynależenia do Ojczyzny. — Rządy zaborecze usiłowały stłumić ducha polskości w duszach twardej i nieugiętych Górnolazaków, ale nie dopięły tego celu nawet w części. — Polskość na Śląsku przetrwała triumfalnie stulecie niewoli i wywalczyła sobie przynależenie do wolnej Ojczyzny.

W Gdańsku można subskrybować pożyczkę inwestycyjną.

Gdańsk. Prezydent senatu Greiser zakomunikował komisarzowi generalnemu R.P. min. Papećmu, że senat — po rozpatrzeniu sprawy — nie podnosi zastrzeżeń przeciw akcji subskrypcyjnej 3-proc. premijowej pożyczki inwestycyjnej na terenie Wolnego Miasta.

Rozprawa apelacyjna ks. Tadeusza Jajki.

Czy w rządzie polskim są masoni? Sensacyjne oświadczenie prokuratora.

W czwartek, w Sądzie Okręg. w Krakowie, przed sędzią Machalskim, odbyła się rozprawa apelacyjna ks. Tad. Jajki, wikarego w Niegowici, skazanego w marcu br. przez Sąd w Niegowicach za „obrazę rządu i rozpowszechnianie fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny”, na 6 tygodni aresztu i 30 zł grzywny z zawieszeniem wykonania kary na lat 4. Według oskarżenia ks. Jajko miał dopuścić się tego czynu, wygłaszając kazanie w kościele w Niegowici.

Rozprawa rozpoczęła się od odczytania aktów z I instancji, między innymi zeznań świadków. Następnie zabrał głos prok. dr. Boryczko, składając sensacyjne oświadczenie, że coła ta część oskarżenia, która mówi o popełnieniu przez ks. Jajkę obrazy członków rządu. Nie jest bowiem obrazą twierdzenie, że ktoś jest masonem. Prokurator żądał natomiast zatwierdzenia wyroku pierwszej instancji, odnośnie do zarzutu rozpowszechniania nieprawdziwych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny, dowodził bowiem, że wystąpieniem jest porównywanie stosunków polskich z meksykańskimi.

Obszerny wywód apelacyjny wygłosił następnie obrońca ks. Jajki, mec. Sygiercz, który nadmieniał, że ks. Jajko przyznał się do użycia w czasie kazania słów: „w rządzie polskim są masoni, to jest rzeczą jawną, a masoni, to są ludzie, którzy walczą z Kościołem katolickim”, ks. Jajko zaprzeczył natomiast, by powiedział: „i u nas w Polsce w krótkim czasie dojdzie do tego, jak w Meksyku, bo nawet o tem gazety publicznie piszą”. Mec. Sygiercz dowodził, że twierdzenie o przynależności niektórych członków rządu do masonerii nie jest obrazą, gdyż odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy. Nie można również podciągnąć wyrażenia „i u nas dojdzie w krótkim czasie do tego, jak w Meksyku” pod artykuł kodeksu karnego o szeniu fałszywych wiadomości, gdyż nie jest to „wiadomość”, tylko „wniosek”, wynikający z poprzedniego. Powszechnie bowiem wiadomo, że sprawcami są masoni meksykańscy byli masoni. Na tej podstawie mec. Sygiercz prosił o uniewinnienie swego klienta.

Na przemówienie obrońcy replikował prokurator, poczem sędzia Machalski ogłosił wyrok, mocą którego uznał ks. Jajkę winnym szerszenia fałszywych wiadomości, mogących wywołać niepokój, natomiast uwolnił go od zarzutu obrazy członków rządu. Ks. Jajko skazany został na 3 tygodnie aresztu i grzywnę w kwocie 30 zł. Wykonanie kary zawieszono zostało na lat 3.

Po ogłoszeniu wyroku, mec. Sygiercz zapowiedział wniesienie kasacji.

Podwyższenie kar za uprowadzenie ludzi z terytorjum Szwajcarii.

Berno. Rada federalna zaaprobowała projekt ustawy o gwarancji bezpieczeństwa federacji szwajcarskiej.

Projekt rozszerza pełnomocnictwa rządu, ustanawia wysokie kary za uprowadzanie ludzi z terytorjum Szwajcarii, a także za szpiegostwo polityczne, wojskowe i ekonomiczne.

Nowy prymas Anglii.

London. Ostatnio odbyła się uroczysta intronizacja nowego arcybisk. Westminsteru Artura Hinsleya

Studenci francuscy protestują przeciw przyjmowaniu żydów na wyższe uczelnie. Doszło przytem do zająć.

Julja Kavanagh.

FATALNA MIŁOŚĆ

Powieść z angielskiego.

Lat temu kilka w małej wiosce normandzkiej żyła młoda dziewczyna, silna, wysoka i dziwnie piękna, z oczami błękitnymi i złotymi włosy, świeża dziewczyna, jak róża.

Na imię jej było Aniela, co zaś do nazwiska, tego nikt w całej wiosce nie wiedział.

Dziewczyna, odkąd mogła zapamiętać, sierotą była. Wychował ją stary, schorzały wuj, który, dbając przedewszystkiem o swój spokój, bardzo się mało nią zajmował. Kosztowała go nie wiele, a właściwie nic, sama bowiem na swoje utrzymanie zarabiała, stary wuj zatem pozwalał jej robić, co chce i postępować, jak jej się podoba.

Gdy wuj umarł, dziewczyna została sama w chatce na wzgórzu, pomiędzy morzem, doliną i wsią. Wuj nie był właścicielem domu, w którym większą część życia przemieszkał, ponieważ jednak młoda dziewczyna oznajmiła właścicielowi, Andrzejowi Grandserze, że zapłaci mu komorne za rok cały, przebiegły i sprytny Normandczyk chętnie ją jako lokatorkę zatrzymał.

— Słuchaj, chłopcze, — rzekł do swego syna Ignacego, — dobrze się rzeczy złożyły. Nie mamy się co bać o tę dziewczynę, spokojna i pracowita. Gdybyśmy jej nie zatrzymali, możeby nam się dostał jakiś wyrobnik nędzarz, któryby komornego ani grosza nie zapłacił i na którymyśmy tak wyszli, jak w roku zeszłym na Mateuszu. Ignacy skrzywił się szkaradnie.

— Ja tam, co prawda, nie lubię tej Anieli. Zuchwała i opryskliwa.

— Stary Andrzej mrugnął okiem, uśmiechając się w duchu, bo wiedział doskonale, że Ignacy kręci się około dziewczyny, ale cóż mu to szkodziło? Chłopak, to zawsze chłopak, a piękna dziewczyna była przecież w tym wieku, że mogła już strzec swego serca.

Mieszkańcy wioski wogóle nie lubili sieroty, niektórzy nawet się jej obawiali, nie dlatego, ażeby miała co złego komu zrobić, ale że była dziewczką i że wszystkim zdawała się niebezpieczną. Ona za to nikogo się nie bała i nie dbała o nikogo na świecie, prócz pewnego chłopca-sieroty, zwanego Klemensem.

Klemens ów był to cichy, łagodny i nabożny młodzieniec, który odczuwał dla niej rodzaj czci,

a dla którego ona była zawsze łagodną i dobroliwą.

Nic więc dziwnego, że Klemens miał dobre wyobrażenie o swej przyjaciółce, pomimo, iż mieszkańcy wioski nie podzielali tego zdania.

Aniela, będąc dzieckiem, była tak silną i swawolną jak chłopiec. Gdy wyrosła, rozbudziły się w niej gwałtowne uczucia i popędy, których się nie starała wcale hamować i stała się wkrótce koźłem ofiarnym i postrachem wsi całej.

Skoro tylko zdarzyło się tam coś złego, wnet jej to przypisywano. Jakkolwiek dowodów brakło, uważano ją jednak za winowajczynię i tem więcej posadzano o przebiegłość, im mniej było dowodów. Ona jest nie tylko złą, mówiono, lecz jeszcze umie się tak wykręcać, że nie podobna jej złapać na gorącym uczynku.

Aniela rzadko kiedy chodziła do kościoła w niedzielę. Skoro jednak weszła tam przypadkiem, zachowywała się, jak należy, skromnie i spokojnie. Ksiądz proboszcz nieraz usiłował czynić jej stosowne uwagi. Dziewczyna słuchała go z uszanowaniem, lecz z rad jego nie korzystała bynajmniej.

— To jakaś dziwna dziewczyna, — mawiał zazwyczaj pleban, — ale Bóg wzruszy ją kiedyś swą łaską i Aniela poprawi się. (C. d. n.)

WIADOMOŚCI.

Nowe miasto, dnia 6 maja 1935 r.
Kalendarzyk, 6 maja, Poniedziałek, Jana Apost. i Ew. w Oleju.
7 maja, Wtorek, Domiceli i Eufrozyny M.
Wschód słońca g. 3 — 58 m. Zachód słońca g. 19 — 07 m.
Wschód księżyca g. 7 — 25 m. Zachód księżyca g. 00 — 00 m.

Z miasta i powiatu.

Z posiedzenia Rady Miejskiej.

Lubawa. W ub. środę odbyła się nagłe posiedzenie Rady M. przy udziale wszystkich radnych po przewod. burm. p. Wojciechowskiego. Nasamprzód Rada M. uchwałała nagłose obrad. Na porządku znajdował się właściwie tylko 1 punkt i to przyjęcie do wiad. pisma Wydziału Pow. o zatwierdzeniu budżetu, który tylko z małymi przesunięciami został zatwierdzony w całości. Następnie odbyło się posiedzenie tajne.

Jak obchodzono Święto Narodowe?

Lubawa. Przebieg Święta Narodowego 3 Maja był w naszym mieście podniosły i uroczajony. O godz. 6 rano na ulicach miasta odbyła się podbuka orkiestry miejskiej. Tow. i organizacje zebrały się na dziedzińcu gimn., skąd o godz. 9 wyruszone z orkiestrą do fary. W czasie nabożeństwa kazanie wygłosił ks. prał. Kasyna. Po nabożeństwie odśpiewano „Boże coś Polskę”. Chór kościelny „Harfa” wykonał pieśni na głosy. Z kościoła ruszono na Rynek, gdzie okolicznościowe przemówienie na temat doniosłości Konstytucji 3 Maja wygłosił wice-prez. Okręgu VI. Sokoła, p. dr. Leon Brasse. Na zakończenie wniósł trzykrotny okrzyk na cześć Rzplitej i jej Prezydenta. Potem orkiestra miejska koncertowała na Ryнку, a organizacje się rozeszły. Około godz. 12 odbyło się w sali p. Kowalskiego akademja. Mimo, że wstęp był bezpłatny, salka świeciła pustkami. Na akademji było z górą 150 osób. Przemawiał na temat Konstytucji 3 Maja i obecnie uchwalonej prof. p. Pędziński. Po południu odbyły się zawody sportowe, strzelanie z wiatrówek do tarczy w ogrodzie p. Kowalskiego, a wieczorem zabawa ludowa przy udziale orkiestry wojsk. 67 pp. z Brodnicy. Zabawa, urządzona przez „Sokół”, odbyła się wśród harmonijnej zgody. Domy były udekorowane licznymi flagami narodowymi, a okna nalepkami T. C. L. Przed południem odbywała się uliczna zbiórka na cele T. C. L.

Bieg na przelaj.

Lubawa. Urządzony przez Tow. Gimn. „Sokół” bieg na przelaj w dniu 3 Maja wywołał nadzwyczaj wielkie zainteresowanie tak wśród sportowców, jak i społeczeństwa. Do biegu zgłosiło się razem 26 zawodników, kilku zostało niedopuszczonych. Wystartowało 21 zawodników, u mety stanęło 17. Już na godzinę przed rozpoczęciem biegu ulice, które miały być trasą, były zajęte przez licznymi przechodniów. Przy mecie obecni byli sędziowie, m. in. prezes Okręgu VI p. apt. St. Wolski, nac. Okręgu VI p. Leńdzion z Nowogomiasta, pow. porucznik P.W. i W.F. z Nowogomiasta i t. d. oraz 1000 widzów. Trasa prowadziła wśród trudnych warunków. Ulice były mokre, a droga polna pokryta śniegiem. Pierwszy przyszedł do mety Bol. Adelman K. S. M. Tuszewo 13,67¹/₂ min. II miejsce zajął Bol. Jastrzembki Zw. Strz. Nowe miasto 13,13¹/₂ min., III. Ant. Zedlewski „Sokół” Lubawa 13,19¹/₂ min. Dalsze miejsca zajęli członkowie „Sokoła” z Lubawy, jeden członek L.K.S. i t. d. Pierwszych 10 zawodników otrzymało wartościowe nagrody, ufundowane kosztem gniazda „Sokół”. Reszta zawodników otrzymała dyplomy pamiątkowe. Biegiem tym rozpoczęto w naszym mieście sezon sportowy.

Na ekranie

dziś w Lubawie, a we wtorek w Nowemmieście będziemy mieli możliwość ujrzeć i usłyszenia wspaniałego filmu pt. „Niedokończona symfonia”, zawierającego szereg epizodów wesołych i smutnych z życia genialnego kompozytora Schuberta. W filmie tym występują: znana partnerka Kierpury Marta Eggert, znakomity aktor wiedeński Jaray i inni. Główna jednak „rola” przypada cudownej muzyce Schuberta. Atrakcją filmu jest udział światowej sławy orkiestry filharmonji wiedeńskiej oraz znakomitego chóru „Wiener Saenger knaben”. Wystawa i śliczne zdjęcia m. in. z Wiednia, puszy węgierskiej, z zamku hr. Esterhazy'ego. W drug. filmie „Viva Villa” akcja toczy się w Meksyku, gdzie nieoklepany zabijaka przeobraża się w władcę państwa. Świetna kreacja aktorska Wallace Berry w roli tytułowej, imponujące sceny masowe, piękne zdjęcie stawiają film ten w rzędzie jednego z najlepszych.

Trzeci Maj.

Nowe miasto. Mimo poprzednich chmurnych i mroźnych dni dzień 3-majomajowy zabłysnął jednak promieniami słońca, choć jeszcze był chłodny. O oznaczonym czasie wszelkie organizacje i towarzystwa zebrały się na dziedzińcu gimnazjalnym, skąd o godz. 10-tej wyruszyły pochodem do kościoła parafjalnego. Na czele z karabinami kroczyl oczywiście **Strzelec**. Uroczyste nabożeństwo odprawił ks. wik. Redner, który też, po uroczystych suplikacjach zaintonował „Te Deum” i „Boże coś Polskę”. Podczas nabożeństwa piękne pieśni odśpiewał chór kościelny pod batutą p. org. Smukały. Następnie znowu uformował się pochód, który wyruszył przed gmach Starostwa. Tam p. star. dr. Tomczyński przyjął raport i dokonał przeglądu poszczególnych organizacyj. Okolicznościowe przemówienie wygłosił p. kier. szk. powz. Wasyluk. Na zakończenie uroczystości odbyła się defilada organizacyj P. W. i W. F., poczem w poł. mieliśmy koncert orkiestry na rynku. Na marginesie orkiestry Z. S. nie można się powstrzymać od jednej uwagi. O ile doskonale umie ona odegrać I. Brygadę, o tyle jeszcze aż dotąd się nie nauczyła grać „Hymnu Narodowego”, pomimo, że na każdej uroczystości zachodzi potrzeba jego odegrania. Możliwe, że orkiestra czeka na zmianę melodji „Hymnu”, co podobno jest w projekcie...

Wieczorem odbyła się w sali Hotelu Centr. wieczornica, zorganizowana z ramienia tut. Koła T. C. L. Na wieczornicę złożyło się słowo wstępne prezesa T. C. L., p. insp. Piotrowskiego, okolicznościowe przemówienie, p. prof. Różyckiego i przedstawienie teatralne w 3 aktach ze śpiewami i tańcami pt. „Zemsta cygana”, odegrane przez zespół amatorski.

Przedstawienie to wypadło znakomicie. W wyszkoleniu śpiewów chórowych, solowych i duetów pomógł jeden z amatorów, przy wydatnym akompanjamentem p. Kryzmentówny. Wszystkie role odegrano starannie i umiejętnie i bardzo dobrze, co należy przypisać doskonałej grze naszych amatorów.

Wyraziście i z finezją oddana została rola bohatera sztuki młodego cygana Jonkisz, który, wczuwając się w swoją rolę i oddając doskonale trudne sytuacje, pełne tragizmu i zacięcia dramatycznego, wywoływał pełny nastroj publiczności i przykuwał jej uwagę. Uzupełniała dzielnie jego rolę młoda cyganka Sylena (Jadwiga), tworząc miły nastroj w wykonanym z Jonkiszem duetem o pięknej, a poważnej i uczuciowej melodji. Wreszcie przedstawił się nam obraz tańca 4 dziewcząt cygańskich z Syleną. Taniec ten w takt smętnego cygańskiego walca, przy akompanjamentem tamboru i śpiewu taneźnic, zyskał burzę oklasków publiczności, która żądała powtórzenia tańca. Obóz cygański uzupełnił dobrze i udat-

Jeszcze można

odnowić przedpłatę na

„DRWĘCĘ“

na miesiąc M A J.

W dzisiejszym numerze rozpoczęliśmy

druk nowej zajmującej powieści p. t.

„Fatalna miłość“.

nie oddany typ starej cyganki Jagi, prawdziwej i ruchliwej jędry. Harmonizował z Jagą i podstawą stary cygan Nimro. Jak w I. akcie trzymały widzów postacie cyganów, tak w II. i III. doskonale oddziaływali na ich uwagę i uczucia matka Szymekka, Zosia, Janek i odnaleziona Jadwiga (Sylena). Szymekka ze swej roli wywiązała się bardzo dobrze, a szczególnie oddziaływała na uczucia w scenie rozpoznania Jadwigi. Niemniej trudną do wywiązania się była rola Zosi, zawiądzionej narzeczonej Janka. Wzucie się w sytuację wytworzyło zharmonizowane obrazy z Szymekką, a także — po odzyskaniu narzeczonego — przepiękny, pełen młodzieńczego życia i szczęścia duet z Jankiem. Zachwycona sielankowym nastrojem duetu publiczność rzęsiłymi oklaskami zmusiła miłą parę do powtórzenia śpiewu. Jak Jonkisz był świetnie oddaną postacią cygana, tak Janek okazał się doskonale w roli młodego jedynaka — dziadzi — kontrastującym i nieruchawym parobkiem.

Po przedstawieniu odbyła się zabawa taneczna, którą w dość krótkim czasie zamknęli, gdyż mało było chętnych do zabawy.

Zaznaczyć też należy, że amatorzy na życzenie Zarządu TCL. odegrali swą sztukę po raz drugi w niedzielę, specjalnie dla biednych i bezrobotnych, którzy dzięki bezpłatnemu wstępowi mogli zobaczyć przedstawienie i zapomnieć chociaż tylko na krótki czas o codziennych troskach.

Nie dziwnego, że po tak przedstawionej sztuce wdzięczna publiczność długo będzie wspominała wieczór 3-go Maja i pracę TCL.

Examinacje maturalne.

Nowe miasto. W tut. gimnazjum państw. odbędą się w najbliższym czasie egzaminacje maturalne. W VIII-ej klasie było 19 uczniów, z których 17 dopuszczono do egzaminu piśmiennego. Egzamin ten rozpocznie się w poniedziałek, 13 bm. Usne egzaminacje odbędą się prawdopodobnie w pierwszych dniach czerwca.

Samolot nad miastem.

Nowe miasto. W niedzielę, 5-go bm., w południe przeleciał nad naszym miastem samolot z Torunia, który w chwili przelotu wyrzucił całą masę ulotek. Ulotki te z powodu wiatru dość długi czas utrzymywały się w powietrzu, czem wywołały żywe zainteresowanie mieszkańców miasta, zwłaszcza młodzieży. Trzęsącą ulotkę był apel urzędników z całego Pomorza do rolników, przemysłowców i kupców pomorskich, ażeby Ci wzięli jaknajliczniejszy udział w zakupie obligacyj Pożyczki Inwestycyjnej. Samolot, po kilku okrążeniach, ruszył w kierunku Lubawy, skąd wracał w niedługim czasie i zniknął w kierunku połudn. — zachodnim.

Nowa ofiara

krwawej awantury pijackiej.

Pacółtowo. W niedzielę, 5 bm., odbyła się w naszej wsi zabawa w obierzy p. Kurowskiego, na którą przybyli również miłośnicy zabaw wiejskich z Nowogomiasta, m. in. znany awanturnik Józef Bendyk. Ten, po nabraniu animuszu wódka, wszczął z każdym kłótnię, awanturował się, rozbił wszystko, co mu wpadło w rękę. Inni uczestnicy zabawy starali się powstrzymać B. w jego awanturach i to było powodem szamotania się, podczas którego ktoś uderzył Bendyką nożem czy sztyltem w prawy policzek. B. padł nieprzytomny na ziemię, brocząc krwią. Dzisiaj rano przewieziono go do szpitala Pow. w Nowemmieście, gdzie udzielono mu pomocy lekarskiej. Stan jego jest bardzo groźny.

Z Pomorza

Wynk wyborów do Rady Powiatowej.

Kłęska sanacja.

Lidzbark. Dn. 29 4. rb. odbyły się wieczorem w ratuszu na posiedzenie Rady i Zarządu Miejskiego wybory do Rady Pow. Obecni byli wszyscy radni i Zarząd Miejski. W komplecie jak również i przybyli z Działdowa p. starosta Fr. Twardowski. Po załatwieniu wymaganych formalności, jak odczytania ustawy wyborczej i t. d. przez przewodn., p. burm. Parzyboka przystąpiono do wyborów. Partja Robotnicza wysunęła p. Szumana, kupcy i rzemieślnicy p. Fr. Cwiklińskiego, z BB. podano czł. Zarz. M. p. L. Markowskiego. Stała się atoli **rzecz** przez BB. zgłosiła **nieprzewidziana**, gdyż p. L. M., jak się wykazało, z bardzo słusznego powodu **zrzekł się mandatu**. Za wysuniętymi kandydatami pp. C. i Sz. **opowiedziała się wymagana ilość radnych**, wobec czego **bez głosowania** weszli w skład R. P. Zbyt chepliwe i pewne więc przypuszczenia sanacji co do **odniesienia większości względnie zwycięstwa** doznały zupełnej **porażki**. Wobec tego **nieprzewidzianego** faktu nastąpiła oczywiście **wśród zwolenników BB. zrozumiała konsternacja** i miny im nieco zredły. Pod pewnym względem i tu sprawdziło się przysłowie, że „kto pod kim dołki kopie, sam w nie wpadnie”.

Znalezienie zmarłego na polu.

Lidzbark. W ub. czwartek po poł. obiegła miasto wieść, że na polu maj. p. Pfeifera znaleziono nieżywego nieznanego osobnika. Stwierdzono, że jest to 17-letni Olejniczak (głuchoniemy), zamiesz. w Prądkach pow. działdowskiego. Widocznie zabłądził i w polu z wycieńczenia zeszabł. Dość silny w tych dniach panujący mróz i zawiewa śnieżna spowodowały gwałtowną śmierć. Po zbadaniu przez komisję sąd.-lek. zabrała rodzina zwłoki nieszczęśliwego.

Wybory do Rady Powiatowej.

Zwyciężyli narodowcy.

Płońca. Dn. 29. IV. rb. odbyły się tu wybory do Rady Pow., z których zwycięsko wyszli narodowcy. Jako członków wybrano **narodowców pp. Pokojkiego i Sliwińskiego**. Kandydat **sanacyjny, p. Stodolski**, właśc. majątku ziemskiego w Grodkach, **przepadł**, nie uzyskawszy odpowiedniej ilości głosów. Jak nas informują, wybory zostały **zacepione** jako nieważne. Po wyborach doszło pomiędzy 2 osobami do ostrej wymiany słów, co dla jednej z nich miało być przyczyną następstwa, polegające na tem, że **polcja złożyła jej wizytę, przeprowadzając rewizję, podczas której znalazła rewolwer**.

Wybory do Rady powiatowej.

Opieszalność czy rozmyślne spóźnienie się.

Fillce. Członek Rady Gminnej, p. poseł Kamiński z W. Turzy, wysunięty na kandydata do Rady Pow., nie został wybrany dzięki temu, że znalazł się **opieszalec w osobie b. wójta p. Zielińskiego z Krasnoleki, który widocznie umyślnie spóźnił się do podpisu listy kandydatów**.

Wybory do Rady Powiatowej.

Przeszli dwaj kandydaci B. B. — Jednym z nich, to nacelnik Urzędu Skarbowego.

Działdowo. Dn. 29. IV. rb. na posiedzeniu Rady Miejsk. odbyły się wybory do Rady Pow. Wybory te dały pełne zwycięstwo B.B., który jako kandydatów wybrał pp. Wellen-gera i Kalszewskiego, nac. Urzędu Skarb. Na posiedzenie przybył zast. p. Starosty. Pierwotnie na kandydatów do R. P. byli upatrzeni inni, lecz w ostatniej chwili **nastąpiła zmiana**. Wobec wniesienia 1 listy kandydatów — inaczey być nie mogło — głosowanie za kartkami nie odbyło się.

Zwolnienie ze służby.

Byli gorliwymi członkami Legionu Młodych.

Działdowo. Zwolnienie ze służby otrzymali urzędnicy Urzędu Skarb.: pp. Słazak, zast. kier. oddz. egzekucyjnego, egzekutor Kania, rzek. ofic. rez. i urzędnik Wiczeorek. **Urzędnicy ci są członkami Legionu Młodych i gorliwymi służbistami**, lecz widocznie władze przełożone nie uznały ich gorliwości pod względem służbowym i dlatego ich zwolniły. Wiedzą sąsiedzi, jak kto siedzi.

Pociąg zabił 2 chłopców.

Gdynia. Torem kolejowym szło w stronę Gdyni 2 chłopców, uczniów szkoły powszechnej z Kacka Małego. Podczas mijania pociągu towarowego nie zauważyli, że z drugiej strony nadchodził pociąg pospieszny. Pociąg wpadł na chłopców. Obydwaj zginęli pod kołami.

Zaprzyśiężenie rzeczoznawców izbowych.

Gdynia. Prezes Izby Przemysłowo-Handl. w Gdyni zaprzyśiężył w obecności radców Izby pp. Rumla i Hilda m. in. p. Wacława Mrozińskiego z Lidzbarka w charakterze rzeczoznawcy dla drzewa na obwód Izby.

Prezes Izby Przemysłowo-Handlowej w Gdyni, p. St. Tor, przyjmować będzie osoby, zainteresowane w sprawach izbowych, w poniedziałki i piątki od godz. 12-ej do 13-ej w lokalu Izby, Gdynia, ul. Świętojańska 56.

Z dalszych stron Polski.

Kobieta hersztem bandy.

Bydgoszcz. Od dłuższego czasu nieuchwytna szajka w pow. bydgoskim dopuszczała się kradzieży i włamań. Ostatnio po jednym z włamań policja schwyciła pewną 28-letnią kobietę, która okazała się hersztem bandy złodzi i wydała wszystkich członków szajki, których pokolei. schwytało.

Działo się to w Pipidówce.

To, co poniżej opisuję, działo się gdzieś, mniejsza o to, gdzie, — powiedzmy, że w przystawowej Pipidówce. Dość, że się naprawdę tak działo. Urząd Skarbowy, — powiedzmy w Pipidówce — w ostatnich dniach przedstawił prawdziwy amerykański Konsulat Emigracyjny. Działy się tam rzeczy nigdy niebywałe! Otóż ludziska, chcąc się pozbyć przed 1 kwietnia swoich groszy z tytułu podatków, a nie chcąc się narazić na odsetki za zwłokę, gremjalnie pospieszyli do „Kasy”. Lecz tu spotkał ich zawód. Nie łatwo bowiem czasami pozbyć się swych groszy nawet w Urzędzie Skarbowym, zwłaszcza kilka dni przed pierwszym. A więc idę i ja z podatkami. Już przed gmachem zauważyłem kilkadziesiąt osób, które oblegają wprost wejście, tak, że po odebraniu i udzieleniu silnych szturchańców utworalem sobie drogę do wnętrza. Lecz to był dopiero początek tej drogi krzyżowej. Na korytarzu, na klatce schodowej niezliczona moc męczenników. Wejście do „Kasy” zamknięte, woźni i zdaje się nawet Policja „reguluje ruch”. To gorzej, pomyślałem sobie! Patrzę na zegarek, godz. 11, kombinuję sobie, od czego jest przecież pan nacelnik! Chociaż nigdy nie byłem „bokserem”, to jednak udało mi się nareszcie dorwać do drzwi p. nacelnika. Ale co to? Drzwi są zamknięte. Gdzie jest p. Nacelnik? — pytam przechodzącego na korytarzu urzędnika. — Nie wiem, nie widziałem go dziś jeszcze, odpowiada, podobno gdzieś na posiedzeniu czy coś takiego.

Wąteśam się po biurach, szukając zastępcy pana nacelnika i dowiaduję się, że pan vice nacelnik ma obrady Komisji. Dostawczy się szczęśliwie na ulicę, słyszę grupkę kobiet i mężczyzn, którzy obradują. Już poraz trzeci przyjechałem i znowu djabłu na ofiarę, mówi pewien gospodarz, a wiecie, co mi powiedział ten woźny czy tam policjant, — „to trza było prędzej parę dni się przypakować, a zresztą możecie przekazać na P. K. O. A ja mu na to, że ja nie umiem wypisać takiego ankieta, bo ja się tego nie uczylem. Wkońcu, zdesperowany, powiedział: Niech się dzieje wola Boska, więcej już sobie nie zbałamucę, niech teraz „oni” do mnie przyjdą”.

Zapomniał biedak tylko, że, jak „oni” przyjdą, to już gorzej, bo darmo „oni” nie przyjeżdżają. Jestem przekonany, że, gdyby pan Minister lub sam pan Prezes Izby Skarbowej raz jeden tylko przyjrzał się takiemu obrazowi, to z miejsca postarałby się o zniesienie tych tortur.

RUCH TOWARZYSTW.

Bacność P. P. Pszczelarze!

Nowe miasto. Związek cukrowni w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa obniżył cenę cukru do podkarmiania pszczoł na wiosnę do ceny zeszłorocznej. Obniżka ta odnosi się tylko do cukru, pobranego w miesiącach kwietniu i maju rb. Wobec tego, że myśmy odebrali cukier dopiero 3 kwietnia, należy wnosić, że obniżka dotyczy i nas. Zarząd poczyni wszelkie starania w celu uzyskania zwrotu nadpłaconej ceny. Dużo członków zrezygnowało latós z przydziału cukru ulgowego, bądź to ze względu na pierwotną wygórowaną cenę bądź też z innych obaw. Wobec tego, że cena zniżkowa ma ważność tylko na kwiecień i maj, zaś od czerwca poważszy, ponownie będzie podwyższona, wywisa się wszystkich tych członków, którzy chcą teraz konjunkturę wykorzystać, do niezłocznego składania poświadczeń sołtysów na ilość posiadanych pni i wpłacania przypadających kwot (po 50 gr za kg.) u skarbnika p. Wardowskiego. Poświadczenia złożone już poprzednio zatrzymują swoją ważność, należy tylko zeznać, czy zamierza się takowe wykorzystać i uiścić opłatę. Ostateczny termin składania poświadczeń wzgl. zeznań ustanawia się na dzień 12 bm.

Ze względu na bardzo ważne i nagłe sprawy wyznacza się termin posiedzenia majowego na dzień 14 bm. o godz. 13 u p. Serotzyńskiego, na które winni członkowie stawić się gremjalnie.
Zarząd.

Obchody 1 maja wypadły w Polsce blado.

Warszawa. Zarówno opozycyjna P. P. S. jak prorzadowy Z. Z. Z. obchodzyły swoje swięto pracy w dniu 1 maja. Obie organizacje próbowały nadać obchodowi charakter jaknajbardziej tłumny i manifestacyjny. Lecz usilowania te spalyły na panewce.

W całym kraju praca w warsztatach niemal wszędzie odbywała się normalnie. Pochody oraz akademje socjalistyczne i zettzetetowskie byly nie liczne i skromne. We wszystkich miastach zachowano spokój. Jedynie w Warszawie komuniści zamierzali sprowokować zajścia z policja, co im się jednak nie udało.

1 maja w Gdańsku.

Gdańsk. Tegoroczny obchód 1-majowy wypadł znacznie spokojniej, aniżeli roku ubiegłego. Nie było ogólnego pochodu, a tylko drobnych grup. Poza tem przez miasto maszerował oddział przymusowej służby robotniczej z różnymi pudłami, mającymi symbolizować narzędzia pracy.

Święto narodowe w stolicy. W katedrze.

O godz. 10-iej w katedrze św. Jana odbyło się uroczyste nabożeństwo, celebrowane przez J. Eminencję ks. kardynała Kakowskiego w asyście liczego duchowieństwa.

Na nabożeństwie przybył p. Prezydent Rzeczypospolitej w otoczeniu domu cywilnego i wojskowego. Obecni byli również: członkowie rządu in corpore, marszałkowie Sejmu i Senatu, korpus dyplomatyczny z J. E. ks. Nuncjuszem Apostolskim Marmagim na czele i przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych.

Po nabożeństwie odśpiewano „Boże coś Polskę“. Z okazji swięta narodowego zostały odprawione również uroczyste nabożeństwa w swiętyniach innych wyznań.

Pogłoski o podróży zagranicznej marsz. Piłsudskiego.

Budapeszt. „Pester Lloyd“ podaje wiadomość z Bukaresztu, jakoby marsz. Piłsudski w czasie swej podróży zagranicznej miał się zatrzymać także w Rumunji. Wedle tych doniesień marsz. Piłsudski w najbliższych dniach ma przybyć do Bukaresztu, gdzie odbędzie rozmowy z kilku politykami. Dalszą podróż marsz. Piłsudski odbędzie okrętem z Konstancy.

Odczyt prof. Piccarda.

We wtorek, dn. 7 maja o godz. 20 odbędzie się zebranie naukowe Oddziału Warsz. Polskiego Tow. Fizycznego na którym prof. dr. A. Piccard z Brukseli wygłosi odczyt „O środkach do badań nad stratosferą“ (w jęz. niemieckim).

Jak doniosły gazety, prof. Piccard zamierza zamówić balon do nowego lotu stratosferycznego w Polsce i ewtl. swój wzlot dokonać w Polsce.

Prem. Flandin ranny

w katastrofie samochodowej. — Stan prem., który złamał rękę, nie budzi obaw.

Paryż. Premier Flandin padł onegdaj w godzinach popołudniowych ofiarą ciężkiego wypadku samochodowego.

Samochód premiera zderzył się w pobliżu Auxerre (170 km. na południowy wschód od Paryża) z innym samochodem. Premier został ranny w głowę i ramię. Flandina przewieziono natychmiast do szpitala. Lekarze przypuszczają, że życie premiera Flandina nie zagraża bezpośrednio niebezpieczeństwem.

Szofer premiera nie odniósł żadnych obrażeń. Premier Flandin zamierzał udać się do miejscowości Domecy-Suzcure, gdzie piastuje urząd burmistrza.

Walny Zjazd Delegatów Stow. Chrześcijańsko - Narod. Naucz. Szkół Powsz. Oddziału Pomorsk.

Tegoroczny Walny Zjazd Delegatów Oddziału Pomorskiego Stowarzyszenia Chrześcijańsko - Narodowego Nauczycielstwa Szkół Powszecznych odbył się w dniu 18 kwietnia rb. w Grudziądzu, w hotelu p. Kellasa. W środę, dnia 16 kwietnia, odbyła się Msza św. na intencję organizacji, którą odprawił członek ks. Kądziela. W dniu 17 kwietnia o godz. 16 zebrał się Zarząd Oddziału, który obradował do późnej nocy. W dniu Zjazdu stawili się bardzo licznie delegaci kół, rozsiadani na całym Pomorzu. Brakowało jedynie przedstawicieli kół: Wejherowo i Brusy. Fakt przybycia przedstawicieli prawie wszystkich kół świadczy najlepiej o wzmoczeniu życia organizacyjnego na Pomorzu. Zebraniu przewodniczył prezes Oddziału, p. Ryczakowicz. Zarząd Główny reprezentował p. Gładysz z Warszawy. Stawili się też członkowie honorowi pp. Nowicki, senior i Tkaczyk. Referat na temat: „Pogląd na świat ze stanowiska psychologicznego i pedagogicznego“ wygłosił członek, p. prof. Szwoch. Dyskusja świadczyła o aktualności poruszonego zagadnienia i stwierdziła, że **światopogląd członków Stowarzyszenia — chrześcijańsko narodowy — jest wieczny, zawsze żywy i na czasie, właśnie w chwili obecnej bardziej pożądany, niż kiedykolwiek dawniej.**

Delegat Zarządu Głównego omówił zagadnienia prawno-służbowe, najbardziej aktualne, jak: opinowanie nauczycieli przez kierowników szkół i sprawy dyscyplinarne.

Prezes Oddziału, p. Ryczakowicz, zdał obszernie sprawozdanie organizacyjne za rok 1934. Kasowe sprawozdanie zdał skarbnik p. Delewski Józef. W imieniu Komisji Rewizyjnej przemawiał członek Komisji p. Kleinsmidt Wincenty, który stawił wniosek o udzielenie Zarządowi pokwitowania, które też jednogłośnie uchwalono. Po sprawozdaniach wywiązała się długa dyskusja, w której omawiano bardzo obszernie zagadnienia organizacyjne z terenu województwa. Delegaci ilustrowali licznymi charakterystycznymi przykładami dolę i niedolę pracy organizacyjnej w terenie. Dyskusja wykazała w całej pełni, że w **przynębiającej i dusznej atmosferze**, wytworzonej przez jednostki i zespoły, **wrogiem ideałom Stowarzyszenia**, nastąpiło poważne odprężenie, mimo nieprzebiegania przez wrogów w środkach walki. W wyborach przeprowadzono na stanowisko prezesa Oddziału p. Ryczakowicza (ponownie), a na członków Zarządu Oddziału pp. Tobolskiego z Grudziądza (ponownie), Delewskiego Leona z Grudziądza (ponownie), Bączyńskiego z Grudziądza (ponownie), Ogrodowskiego z Gdyni (ponownie), Dębca z Chojnicy i Nowocyna z Grudziądza.

Następnie uchwalono budżet na r. 1936 w brzmieniu propozycji Zarządu Oddziału. Pięknym przemówieniem zamknął przewodniczący pracowicie spędzony dzień.

Podkreślić wypada, że obrady i dyskusje Zjazdu stały na bardzo wysokim poziomie i świadczyły o głębokim przywiązaniu członków do swej Organizacji. Świadczyły one też o tem, że w Stowarzyszeniu **znajduje się element nauczycielstwa, ideowy i wysoko dzierżący sztandar z hasłem „Bóg i Ojczyzna“.**

KĄCIK RADJOWY

Audycje Polskiego Radja w Warszawie.

Sroda, dn. 8. V. 6.00 Audycja poranna. 8.00 Audycja dla szkół. 12.05 Trio. 12.50 Chwilka dla kobiet. 12.55 Dzień. 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 Dzień. 13.50 „Z rynku pracy“. 15.45 Płyty. 16.30 Odczyt z cyklu „Ze swięta dziewcząt“. 16.45 Płyty. 17.00 „Polityka państw europejskich po wojnie“ — odczyt z Krakowa. 17.15 Muzyka współczesna dla niedowiarków — pogadanka. 17.50 „Książka i wiedza“. 18.00 Muzyka. 18.15 Wesoły skecz. 18.30 Skrzynka techn. 18.45 Płyty. 19.15 „Chrońmy dobytek od wypadków“ — pog. roln. 19.25 Wiad. sport. 19.35 Piosenki. 19.50 Felj. aktualny. 20.00 Wieczór Mickiewiczowski z Wilna. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 „Jak pracujemy i żyjemy w Polsce“? 21.00 Koncert chopinowski w wyk. Lewieckiego. 21.30 Odczyt z Krakowa w jęz. esperackim pt. „Polacy w szeregu laureatów Nobla“. 21.40 Pieśni polskie z Katowic. 22.15 Koncert ork. salonowo-tan. P. R.

Czwartek, dn. 9. V. 6.30 Audycja poranna. 8.00 Audycja dla szkół. 12.05 Słuchowisko pt. „Wesele Jasia i Kasi“. 12.30, 13.15 Koncert szkolny z Filharmonji Warszawskiej. 13.00 Chwilka dla kobiet. 13.05 Dzień. 13.50 „Z rynku pracy“. 15.45 Płyty. 16.30 Pogadanka w języku francuskim. 16.45 Koncert chóru „Echo“ z Katowic. 17.00 „O Litwie Kowieńskiej“ — reportaż. 17.15 Jubileusz Jaracza. 17.50 Poradnik sport. 18.00 Pieśni. 18.15 „O zawodzie literackim“. 18.30 Skrzynka ogólna. 18.45 Płyty. 19.15 Kącik dla młodzieży wiejskiej“. 19.25 Wiad. sport. 19.35 Krótki recital fortep. ze Lwowa. 19.50 Felj. aktualny. 20.00 Pieśni i tańce Karola Kurpińskiego. 20.45 Dzień. wiecz. 20.55 „Jak pracujemy i żyjemy w Polsce“? 21.00 Koncert symf. ork. P. R. 22.15 Muzyka tan. 23.05 Płyty. 23.30 Odczyt w języku niemieckim pt. „Puszcza Białowieńska“.

Program Polskiego Radja S. A. rozgłośnia pomorska w Toruniu.

Fala 304,3 m. 986 Kc. 16—24 Kw.

Wtorek, 7. V. 7.50 Wskazówki prakt. 15.35 Przegląd gield. 18.15 Recytacje prozy z cyklu: Teksty o Pomorzu i autorach pomorskich. 18.30 Koncert reklam. 18.45 Recital śpiew. Borowskiej sopran (pieśni kaszubskie). 19.15 Skrzynka roln. 19.25 Wiad. sport z Pomorza.

Sroda, 8. V. 7.50 Wskazówki prakt. 14.00 Płyty. 15.35 Przegląd gield. 18.30 Skrzynka poczt. 18.40 Zycie kultur., artyst. i nauk na Pomorzu. 18.45 Płyty. 19.15 „Racjonalna hodowla żrebiąt“ — pogadanka roln. 18.25 Wiad. sport z Pomorza. 20.00, 22.30 Płyty. 22.00 Koncert reklamowy. Poza tem transmisje z innych polskich stacyj.

GIEŁDA ZBOŻOWA W POZNANIU.

Notowania oficjalne z dnia 4. 5.

Płacono w złotych za 100 kg.

Zyto	14.50—14.75
Pszonica	15.75—16.00
Jęczmień	17.50—17.75
Owies	14.50—15.00
Gorzycza	35.00—37.00
Wyka latowa	31.00—33.00
Peluszka	33.00—35.00
Przelot	75.00—85.00
Tymoteusz	60.00—70.00
Groch Victoria	28.00—34.00
Groch Folgera	28.00—30.00
Koniczyna czerwona	130.00—140.00
Koniczyna biała	80.00—110.00
Koniczyna szwedzka	220.00—240.00

GIEŁDA WARSZAWSKA

Dolar 5.30^{1/8}; frank francuski 34.94^{1/2}; frank szwajcarski 171.41; funt szterling 25.67; marka niemiecka 213.25; korona czeska 22.11.

Za redakcję odpowiedzialny: Wacław Weilandt w Nowemmieście.

Za ogłoszenia redakcja nie odpowiada.

W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w składaniu, strajków itp., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie listów, a abonenci nie mają prawa domagania się niedostarczonego numerów lub odškodowania.

Subskrypcja na 3% Premjową Pożyczkę Inwestycyjną

przyjmowana będzie od dnia 10 kwietnia do 10 maja 1935 r. przez

Komunalną Kasę Oszczędności powiatu lubawskiego w Nowemmieście nad Drwęcą i Oddział w Lubawie.

Ostrzeżenie.

Sięję przez 3 lata trucizną na ogrodach przy ul. słomiany Rynek i ul. Sądowej (ogród Rogowskiego).

Władysław Czarnowski, ogrodnik, Lidzbark.

Stodołę

14 mtr. długa i 7 mtr. szeroka mam na sprzedaż

Bronisław Kleszczyński, Mroczno.

Wydzierżawie

uczciwemu dom z ogrodem, 4 morgami roli i szopę w Tylicach. Zgłoszenia kierować do eksp. „Drwęcy“ Nowemiasto

Gospodarstwo

60 morgowe prywatne bez deputatu, własny torf, od zaraz na sprzedaż. Ziemia dobra. Cena według ugody. Kreja, Lubawa-Kerberowo.

Mam świeżo ocieloną

krowę

na sprzedaż Ziółkowski, Fitowo.

Willa

4-pokojowa z wszelkimi wygodami oraz pokój umeblowany od zaraz lub później do wynajęcia.

Wiadomość: Nowemiasto, ul. Sienkiewicza 1. I. ptr.

Tapety

Farby

Lakiery

Pokost

Kredek

poleca

J. Cieszyński

drogerja i skład farb

NOWEMIASTO.

Rynek. Tel. 62.

Rok założ. 1909.

SUBSKRYPCJĘ na 3%

Premjową Pożyczkę Inwestycyjną

przyjmuje

BANK LUDOWY w NOWEMMIEŚCIE.

Parcelacja.

Odsprzedam działki

budowlane i małorolne

Zbiórka reflektantów w czwar-

tek, dnia 16-go bm. o godz.

10-tej przed połudn.

Maks Tobolewski

Ląkorz.

Do moczenia bielizny: HENKO, soda do prania i bielenia.

Szan. Obywatelstwo miasta Lubawy i okolicy podaje do łask wiadomości, iż z dniem 6 maja rb. otworzyłem w Lubawie, przy ul. Grunwaldzkiej w domu p. Dembowskiej (dawniej Duchna)

skład części rowerowych

oraz warsztat mechaniczno-ślusarski

Staraniem moim będzie Szan. Klientę pod każdym

względem zadowolnić.

Przedząc o łaskawe poparcie mego nowo założonego

przedsiębiorstwa, kreślę

Z poważaniem

BRUNON THIMM, Lubawa.